

kommunerne, hvis store Flershed vil falde ind under §§ 2—6, paa den ene Side, og Kjøbenhavn samt de Kjøbstæder, paa hvilke disse ikke ville kunne komme til Anvendelse, paa den anden Side. Men Udvalget har opgivet dette Forsøg, fordi der ikke synes os at vindes Noget derved.

Derimod mener Udvalget, at et Forhold, der ligger udenfor Lovens Omraade, nemlig Antagelsen af fremmede Børn som sine egne, bør kunne inddrages under Tilsynet, hvor Politiet finder tilstrækkelig Anledning dertil. Det er nemlig bitterligt, at medens Vægtetfolk uden Børn vistnok ofte antage Fremmedes Børn som egne, enten fordi de savne saadanne, eller fordi de ville lette Forældrene en Byrde, eller fordi de fatte Godhed for Barnet, kort sagt af hæderlige Motiver, der i og for sig afgive en tilstrækkelig Borgen for det antagne Barns forsvarlige Behandling, er det dog ogsaa ofte Tilfældet, at Folk, der leve i knappe Kaar eller befinde sig i en øieblikkelig Forlegenhed, for paa een Gang at komme i Besiddelse af en større Pengesum, tilhyde at antage Andres Børn som deres egne. Men i det sidste Tilfælde er der ikke blot ingen anden Sikkerhed for Barnets Behandling end den, der kan have i Personernes Karakter, og den kan ofte være ringe; men der er forsaavidt større Fare for slet Behandling, som Barnets naturlige Værger eller Slægtninge i Reglen vistnok ikke bekymre sig videre om det, efter at det er antaget som eget af Andre. Her bør Politiet, naar det kommer til Rundskaab om, at et saadant Barn behandles ilde, have Ret til at forlange det undergivet det almindelige Tilsyn. Hvor Adoption finder Sted, behøves denne Bemyndigelse derimod ikke, fordi Adoption kun kan ske ved tgl. Resolution, forud for hvilken der gaar en af Overigheden foretagen omhyggelig Undersøgelse af Forholdene, ligesom Adoption i Reglen ogsaa kun foregaar, hvor Pleieforældrene have fattet saadan Kjærlighed for Barnet, at de ønske at efterlade det deres Eiendom.

Men skal en Bestemmelse om antagne Børn indføres i § 6, synes det hensigtsmæssigt at dele den i 2 Paragrafer, saaledes at Undtagelsen fra Tilsynet for Kjøbenhavns Fattigbørns Vedkommende, som formentlig uden Skade kan indskrænkes til at være midlertidig, bliver en ny § 7, og Tallene paa §§ 7 og 8 forandres.

Udvalget tillader sig altsaa herved at indstille:

1) at §§ 1 og 2 affattes saaledes:

§ 1.

Alle Pleiebørn blive at undergive et offentligt Tilsyn indtil det fyldte 14de Aar. I alle Kommuner, hvor dette Tilsyn ikke alt ved Sundhedsvedtægt er blevet ordnet paa en efter Justitsministeriets Skjøn fyldestgjørende Maade, bliver det at føre efter de følgende Forskrifter.

§ 2.

Ingen maa mod Betaling have noget Barn under foran nævnte Alder hos sig som Pleiebarn, uden dertil at have erhvervet Kommuneraadets Tilladelse, som til enhver Tid af Kommuneraadet eller af Politiet (if. § 5) skal kunne tages tilbage.

2) at § 6 deles i 2 Paragrafer saalydende:

§ 6.

Politiet kan fritage Pleieforældre for Tilsyn under saadanne Forhold, hvor Tilsynet til Fortjeneste eller Erhverv skjønnes at ligge udenfor Berægsgrunden til Pleieforholdet.

Politiet kan derimod, hvor det finder tilstrækkelig Anledning dertil, forlange Tilsynet udstrakt til de Børn, der af Andre ere antagne som deres egne, uden dog at være adopterede.

Ny § 7.

De foranstaaende Bestemmelser finde indtil videre ikke Anvendelse paa de Pleiebørn, der anbringes af Fattigvæsenet i Kjøbenhavn.